

שאי אפשר שיתקבל יעקב דהרי הוא נצדו זרע אברהם המצדק ע"כ אמרה בטח עלי קבלתך בני, אלל שיתצדק עתה זה לא היתה צעוה:

***עלי** קבלתך בני אך שנוע צקולי וקח לי, כרחם שכותה עליו שלא יה' כו' כדי לקבל הצרכו' אלל רק לעשות כלן אמו להיות שליח מלוא ואז צודלי לא יה' כיוצא: ***קום** נא, הגאון המסיד ומו' כחן חללער ז"ל אמר יעקב דיצר עמו צלטון כוכח קום נא כדך שצני ישראל מדצרים אל אבותיהם וואו, אלל עשו הי' מדצר עם אציו צלטון כסחר יקום אציו כדך שהנכרים מדצרים, וענן הגאון ז"ל הסביר דלטון כוכח מורה קרבות ודיצוק כמו שאנו מדצרים אל השי"ת שאנו דצוקים צו כחאמר ואחם הדצקים וע"כ ישראלים שמודצקים זה צום כגוף אחד וצרא מוכה אצא ומקיימו לכך מדצרים צלטון כוכח אלל לטון כסחר היינו כאלו אינו כדלי לדצר עמו אלל כאלו מדצר לאמר, וחז"ל אמרו שצנעשו כחצי כפסות ציתם שכל אחד יס' לו חללו' אחר ותכלית אחר לכך צנכרים שהם פדורים אומר יקום אציו:

ויאמר יעקב אכני עשו צבורך עשיתי כאשר דצרת אלי, פירש"י עשיתי צבר כמה פעמים כאשר דצרת חלי וינ"ד וזה ענין זה לכאן וי"ל עפ"י מ"ס האר"י ז"ל יעקב דק גימטרי' עשו ע"כ דק מנע"י כל ימיו והלך דצרכי אציו ח"כ כחצצר דק עם יעקב ונקרא עשו והיינו אכני עשו, עשיתי כמה פעמים כאשר דצרת אלי, וכתחצצר דק עם יעקב ונעשה עשו צקדושה:

ראו ריח צני וגו', לטון רחם הוא כחחמיה על דצר חידוש כפלא ואצאר ח"ה לנ"ד המפרש צין ויתן לך חלקי' מוטל השמים וצין צרכה עשיו ומשומי הארץ יהיה מושבך דחתי' צפרות רשעים כמו עשב ולדיק כחור יפרח כי הלדיק שחול צצית ה' צעוה"צ צחלרות צית חלקיו וצעוה"ז יפריחו ע"י על ווער היינו ספע רצ עוצ העוה"ז ואומם חם יומכו רציו' ומלקוץ לא יהי' ח"ו והלדיקים צלער ועוכי מ"ו האילן עומד על חקו אלל סחסר עוצו אלל רשעים כמו עשב שאינם אלל ע"י על ווער וצקר עוצ העוה"ז המושפע עליהם לטעה גם הם אינם, שהרי כל גדולם אינו אלל הטל ווער ומח"כ הלדיק שהוא כאילן כעווע צעלמותו והטל ווער חוספות לו וצקר החוספות לא ימוט העיקר והנה ילחק ספיר ידע כי יעקב צעל עה"צ ועשו צעל עוה"ז אלל שלא ידע רשעו ורע לצצו כמו שידעה רצקה ומעולם לא עלה על דעת ילחק לצדק עשיו ויתן לך חלקים מוטל השמים כי זה צרכה לאילן העומד בצר על עמוד, ומצרכי' אותו שיתן לו חלקי' גם על ווער אלל מי שעדיין אינו, ח"כ לצדק ויתן לך למי יתן אך ילחק קידר צפיו לומר

לעשו משומי הארץ יהי' מושבך ע"י משמן הארץ ועל השמים על ידם יהי' מושבך' והיוותך צפרות כמו עשב אך צהחקרצ יעקב חליו לנטקו וירח ריח ג"ע תוה כי סצר שזה הוא צעל עוה"ז סצרכהו ומשומי הארץ יהי' מושבך והנה עשיתי הנה הוא שחול צצית ה' רחם דצר כפלא צצן הזה ריח צני כריח שדס ג"ע אשר צרכו ה' והרי אחם אילן כעווע ולא עשב ע"כ יהי' צרכחך ויתן לך חלקים וגו', חח"כ כסכודע לו שזאו יעקב חצין כי עשיו חס' לאותה צרכה אינו ראוי והנה צצרכה שכי' צידך יעקב יעצודך עומים וישחחוו לך לאומים וכן צרכה שכי' של עשיו על חצדך חחי' פי' שיכלח מלחמותיו עיי' רמז"ן ציעקב לא הזכיר חצב כי לא צחרצ יכלחם אלל נשיא חלקים יהיה מרוב לדקותיו וחסידותיו יכירוהו העומים וכל צני אמו גם עשיו צכלל ויהסכו ספס צרורה לצצוד ולהשחעצד ליעקב לא צחרצ ולא צחנית אך עשיו צידך שיכלח העולם צחרצו ואח"כ ואת אחיך חעצוד עכ"פ עצודת הדיוע לנשיא חלקי' ע"כ כאשר חריד שיעצרו ישרא על החורה ופרקח עולו כי לא השלעתינו ע"י חצב כ"כ צעולם קדושתו ואם ח"ו לא יהי' מועלת כהנים וגוי קדש ח"כ מועילא ופרקח עולו מועל לוואדך:

הקור' קול יעקב אחז"ל קולו של יעקב צצתי ככסיות ומדרשות, והענין זה לכאן כי הקצ"ס אין מומי' ללדיקי' ראו כל כך מהרה כדי שיקצלו סכר על כל פסיעה ועל כל דצור ולא כרחם הר המורי' ללאע"ה עד שלשה ימי' כדי להטריחו צמלות, חם לא כפיס צום צעול תורה וגדול ח"ה יותר מפסיעת המלוא והנה ילחק חמה וזה מהרת למלוא היום כי הי' יותר עוצ להטריחך צפסיעה מלוא והשיצ כי הקרה ה' חלקך לפני ועל זה אמר ילחק וזו קול יעקב צצתי מדרשות וצח"כ וכדי שלא יתצעל מומין לו הקצ"ס לרכי מולותיו מהרה אלל עשו שאינו רגיל צצהו"ד וזה מהרת למלוא:

ולא חכירו כי היו ידיו וכו' ויצרכהו, וסוד חח"כ חזר ואמר אחם זה צני עשו, כ"ל עפ"י וזה דלחז"ל ר"פ אין עומדין דליפ' מועלי ומהה דחחוסד חדס ואין צו לרין לצרכו כי עלי חשד חנה לסיכורה אומר יתן ה' שלחק ע"ס וס"כ חשד ילחק צגוף הזה אשר עומד לפניו שצא למוותו וע"כ אמר גשה נא ואמחק צני, וכמאלו ידיו סעירות הני חשד צכשרי' ע"כ ויצרכהו שום צרכה שאינה מפורשה, אך יען כי צחומה לא חשד צכשרי' שהרי רימה אותו ולא הי' אותה צרכה ראוי לו ע"כ כ"ל חרגיס ילחק צצרכה זו שלא היתה סגורה צפיו ע"כ אחר ויצרכהו חזר וכתחפס האחם זה צני עשו:

ולא חכירו כי היו ידיו וכו' ויצרכהו, כ"ל אין זה אותו צרכה שלהלן ויתן לך, אלל לכאורה הי' ראוי שעתו יגלה